

### [Christmas Møller.]

jeg tilhører, i 1935 i Folketingsudvalgets Betænkning af 2. December sagde: Vareindførslerne her til Landet skal deles i 3 Grupper, Varer, som frit kan indføres, Varer, som det absolut er forbudt at indføre, og Varer, som kan indføres frit med Hensyn til Kvantum, men ikke frit med Hensyn til Land. Jeg synes, at det ærede Medlem er lidt langsom, jeg synes, han i 1935 skulde have været paa det Standpunkt. Og paa samme Maade har jeg maaske Lov til at haabe, at den højtærede Handelsminister paa sin 2 Aars Dag kan give Løfte om at forbedre sig, saaledes at han ogsaa kan lære noget af de Konservatives Forslag. Han har jo lært at sige A-B-C, hvilket svarer til den Alder, han har som Minister, men han har unægtelig ikke lært, hvad A-B-C rigtigt skal betyde.

Der kan naturligvis ikke være nogen Tvivl om, at vi for vort Vedkommende vil have beskæftigelsesmæssige Formaal løst. Vi tror, hvad jeg skal komme til senere, at Tiden er inde til at løse dem ad anden Vej. Vi tror, at Toldforanstaltninger er formaalstjenligere, vi er enige i Importforbud paa en Række Omraader, saaledes som jeg har nævnt, og endelig skal jeg om det tredje Formaal, det handelspolitiske, kun til hele Spørgsmaalet sige, at ingen kan jo overhovedet være i Tvivl om, at det er hele det øvrige Ting med Undtagelse af dem, der ikke kan lære, der har lært af det ærede Medlem Hr. Vietor Pürschel og det ærede Medlem Hr. Drachmann og deres aktive Handelspolitik fra 1922; for hvis man ser hele Begrundelsen for dette Lovforslag, og hvis man ser Begrundelsen for andre Foranstaltninger, vil ingen bestride, at det er den Række Betragtninger, kommende til Ære og Værdighed en halv Snes Aar efter og stadig ført frem, som i Dag er det afgørende, naar man forsvaret sin Politik.

Altsaa, de 3 Formaal, som Ministerens Lovforslag har saavel som vort eget, erkender vi der maa Statsforanstaltninger til at løse. De 3 Formaal vil vi for vort Vedkommende, hvilket fremgaar af vort eget Forslag, være med til at lovgive og bestemme om.

Det, der da bliver Spørgsmaalet, er, om den Maade, paa hvilken den højtærede Handelsminister har stillet Apparatet til Raadighed for at løse disse Formaal, er tjenlig. Efter vor Opfattelse, som jo ingen kan være i Tvivl om, er den det i og for sig ikke. Det ærede Medlem Hr. Hauge — og jeg takker ham derfor — citerede fuldkommen korrekt vor Stilling i 1932 som den, at de andre gik med, vi havde ønsket andre

Vej, men da der var lukket for disse, gik vi ogsaa med for at faa det bedst mulige ud af det.

Handelsministeren har da løst sin Op-gave paa den Maade, at han har fremsat det Lovforslag, som her er til Behandling, og som giver sig ud for at være et Afviklingsforslag, en Ændring i den Linje, som er fulgt fra 1932 til 1937, og jeg skal gøre nogle Bemærkninger til Ministerens Lovforslag.

Det første, jeg da gerne vil sige — og det er for saa vidt parallelt med, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde —, er, at det jo ikke kan bestrides, at det Lovforslag, der her foreligger, og de Bemærkninger, der er knyttet til Lovforslaget, er i en ganske særlig Grad ikke Ministerens. Jeg mener ikke dermed, at Ministeren ikke har gjort sine Embedsmænds Ord til sine, eller at Ministeren ikke vil staa bag sine Embedsmænd; det nærer jeg ingen Tvivl om, at han vil. Men paa den Maade, det hele er fremlagt, vil man ikke kunne bestride, at det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, foreligger paa en ekstraordinær Maade, som et departementalt, et ministerielt Udvalgs Forslag til Offentligheden; og det er næsten saaledes, at Ministeren roser sig af, at han har gjort det saa godt, han har rigtignok ikke blandet sig i Tingene, de forskellige Embedsmænd har gjort det alene. Jeg nærer naturligvis, det gentager jeg, ingen Tvivl om, at det er, som Ministeren har sagt, og at han maaske har givet sine Embedsmænd oven i Købet meget faa Direktiver. Men jeg kan ikke nægte, at ved den Form, der her er valgt, ved at Embedsmændene, i høje Chefsstillinger, som en Del af dem har, saaledes er skubbet i Forgrunden, er det paa en ejendommeligt Maade et Udtryk for det moderne System: at gøre Parti og Stat til eet. Det er det, det er, for det vil ikke kunne bestrides, at disse Embedsmænd — jeg siger det ikke som et Angreb paa de paagældende —, der maaske ogsaa skulde raade andre, som havde en anden Mening, har gjort sig enstøvede med det Forslag, der her foreligger, paa en ganske særlig voldsom Maade. Det beklager jeg, og det synes jeg egentlig er Indgangen til noget nyt, som det er rimeligt og naturligt at understrege. Altsaa, Minister og hans Embedsmænd har, ud fra hver deres Anskuelse, maa man sige, ganske den samme Mening om, hvad der skal gøres!

Det næste Spørgsmaal, der melder sig angaaende Ministerens Forslag, er dette: Kan man vente, at dette Forslag kan om-